

ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸ: ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਹਰੀਕਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1957 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 5.

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXII)-ਧਾਰਾ 3- ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮ-ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ-ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ,ਕੀ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ-ਹੁਕਮ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ-ਹੁਕਮ ਦਾ ਗਲਤ ਹੁਕਮ-ਕੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦਾਇਰਾ-ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਅਸਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਏਜੰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਨਿਗਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ। ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਸਲਾਹਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਐਸ.ਐਨ. ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਕੁਚਵਾਰ ਲਾਈਮ ਐਂਡ ਸਟੋਨ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ (A.I.R. 1938 P.C. 295), ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ; ਸੀਵਾਰਡ ਬਨਾਮ ਪੈਟਰਸਨ ((1897) 1 Ch. 545 C.A. per Lindley L.J.), ਹਾਰਵੇ ਬਨਾਮ ਹਾਰਵੇ ((1681) 22. E.R. 857), ਵੈਲੇਸਲੀ (ਲਾਰਡ) ਬਨਾਮ ਮਾਰਨਿੰਗਟਨ (ਆਰਟ) ((1848) 11 Beav. 181), ਐਵਰੀ ਬਨਾਮ ਐਂਡਰਿਊਜ਼ ((1882) 51 L.J. Ch. 414) ਲੋਕ ਸਾਬਕਾ ਰੀਲ ਡੇਵਿਸ ਅਤੇ ਪਾਮਰ ਬਨਾਮ ਸਟੁਰਟੇਵੈਟ (9 N.Y. 263), ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਮੰਨਿਆ।

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਡੀ.ਐਸ. ਨੇਹਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਐਨ.ਐਲ. ਸਲੂਜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.-ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਿਛਲੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ 252 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ 13 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 172/195 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 172 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 220 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਸੋਈ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਲੇਬਰ ਰਾਹੀਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 21 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਸੋਈ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ

ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਰਸੋਈ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ' A ' ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਉਹ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰਸੋਈ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਗਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਸੋਈ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 7 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 31 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸੜਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 172 ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਈਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 13 ਮਈ, 1955 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 172 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 189 (1) ਬਿਨਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਏ ਰਸੋਈ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਸਾਰੀ (ਖਿਲਾਫ਼ ਵਾਰਜ਼ੀ) ਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਣ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਜਵਾਬ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜਿਆ ਨੋਟਿਸ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ 31 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 142 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਪਟਿਆਲਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਤੰਗ-ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਵਾਰ

ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਛੋਟੀ ਰਸੋਈ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ-

"ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰਸੋਈ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਇਕੋ ਇਕੋ ਬਦਲ ਬਚਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੂੰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੇ।"

15 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੈਟਰੀਨ (latrine) ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 220 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 28 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਭੇਜ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਉਸ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ- ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਿੱਸਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ। 22 ਅਗਸਤ, 1955 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੜਕ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਹਟਾ ਦੇਣ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 31 ਅਗਸਤ, 1955 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਭੇਜ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 31 ਮਈ, 1954 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਜਵਾਬ ਦੀ ਕਾਪੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੈਨੇਟਰੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਧੂਸੂਦਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਮਿਤੀ 3 ਸਤੰਬਰ, 1956, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ' Q ' ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਧੂਸੂਦਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 172 ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਰਾਜ ਵੱਲ ਵਧਿਆ-

"ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਾਸੇ ਰੱਖੋ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ-

"ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਨਫ਼ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ, ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੈਮੀ-ਅਧਿਕਾਰਤ (demi-official) ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ 3 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਕੋਤਵਾਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਚਾਰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਓਵਰਸੀਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। 6 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਓਵਰਸੀਅਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਓਵਰਸੀਅਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 30 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਓਵਰਸੀਅਰ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਨਫ਼ਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟਰੱਕ "ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਖ਼ੋਲੀਫ਼ੜੀ ਹਟਾਉਣ ਲਈ" ਲੈ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਸੈਨੇਟਰੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ:-

"ਮੈਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗਾ। ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਫਿਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਫਰਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਡਿਆਲੀ ਤਾਰ ਦੀ ਵਾੜ ਵੀ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਹੋਰ ਮਲਬਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਮਦਦ ਲਈ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਨੋਟਸ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਲਫੀਆਂ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਮਧੂਸੂਦਨ ਸਿੰਘ, ਸੈਨੇਟਰੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਜਦੋਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਲਫੀਆਂ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਰਸੋਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਢਾਂਚੇ ਬਹੁਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਾਰੀਆਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਟਰੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮਲਬਾ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 31 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਮਧੂਸੂਦਨ ਸਿੰਘ ਸੈਨੇਟਰੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਅਤੇ ਮਲਬਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਢਾਂਚਿਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਅਤੇ ਮਲਬਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਐਸ. ਐਨ. ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਕੁਚਵਾਰ ਲਾਈਮ ਐਂਡ ਸਟੋਨ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, (A.I.R. 1938 P.C. 295) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੁਚਵਾਰ ਲਾਈਮ ਐਂਡ ਸਟੋਨ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖੱਡਾਂ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਖੱਡਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨੈਕਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਚਵਾਰ ਲਾਈਮ ਐਂਡ ਸਟੋਨ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦ "ਪ੍ਰੀਵੀਵਾਦੀ (ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੈਕਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਨ। ਮੁਦਈ ਲੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ।" ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਘੋਸ਼ ਅਤੇ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਲਿਆਣਪੁਰ ਲਾਈਮ ਵਰਕਸ, ਲਿਮਟਿਡ ਕਰੋ ਜਾਂਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਰੋਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਬਣਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਖੱਡਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਇਸ 'ਤੇ ਕੁਚਵਾਰ ਲਾਈਮ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ ਅਤੇ ਬੈਨਰਜੀ, ਕਲਿਆਣਪੁਰ ਲਾਈਮ ਵਰਕਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਘੋਸ਼ ਅਤੇ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਲਿਆਣਪੁਰ ਲਾਈਮ ਵਰਕਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ, ਇਸਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਤੱਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, 1931 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਚਲਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀਵਾਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੱਚ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਅਸਲ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਲਈ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਲਈ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ, ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਫਸਰਾਂ, ਏਜੰਟਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਨਿਗਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਏਜੰਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 'ਹੁਕਮ' ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਸੀ.ਜੇ.ਐਸ., ਧਾਰਾ 263 ਦੇ ਤਹਿਤ।

"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ, ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ-ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਏਜੰਟ, ਨੈਕਰ, ਸਹਿਯੋਗੀ, ਜਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸੰਘ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਵਾਈਡ ਸਵੇਰੇ 12 ਵਜੇ ਜੁਰ. ਪੈਰਾ 26. (Vide 12 Am. Jur. para 26.)

ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਵਰਡ ਬਨਾਮ ਪੈਟਰਸਨ ((1897) 1 Ch. 545 C.A), ਪਰ ਲਿੰਡਲੇ, ਐਲ.ਜੇ., ਹਾਰਵੇ ਬਨਾਮ ਹਾਰਵੇ ((1681) 22 E.R. 857), ਵੈਲੇਸਲੀ (ਲਾਰਡ) ਬਨਾਮ ਮਾਰਨਿੰਗਟਨ (ਅਰਲ) ((1848) 11 Beav. 181) ਅਤੇ ਐਵਰੀ ਬਨਾਮ ਐਂਡਰਿਊਜ਼ ((1882) 51 L.J. Ch. 414) ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵਾਲਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਹੁਕਮ

ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਜੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ। ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਸਵਾਲ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਸਲਾਹ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੋਵੇ ਸੀ ਦਿ ਪੀਪਲ, ਐਕਸ-ਰੇਲ ਡੇਵਿਸ ਅਤੇ ਪਾਮਰ ਬਨਾਮ ਸਟੁਰਟੇਵੈਂਟ (9 N.Y. 263)।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਅਟਕਲਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦੀਵਾਨੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਗਣਿਤ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਸੀ। "ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਾਣ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਟੱਲਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦਾ ਭਰੋਸਾ, ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਗਰਿਕ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਹਿੱਲ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਅਫਸੋਸ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਆਫੀਨਾਮਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਗਾਤਾਰ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਯੋਗ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਰਮੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ 31 ਮਈ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਵਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋ ਸੌ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, 1954, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ, 1953 ਦੀ ਫਾਈਲ ਨੰਬਰ 142 ਵਿੱਚ ਸਰਦਾਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਖਰਚਾ ਵੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ